

Sygn. akt **IC 1091/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Chłopecka
Protokolant:	protokolant sądowy Karolina Ostasiuk

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **M. N.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu Państwowemu (...)** z siedzibą w **W.**

o odszkodowanie

orzeka:

I. powództwo oddala w całości,

II. zasądza od M. N. na rzecz Przedsiębiorstwa Państwowego (...) z siedzibą w W. kwotę 7.217 zł. (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 1091/13

UZASADNIENIE

Powód M. N. pozwem z dnia 5 sierpnia 2013 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. na jego rzecz:

a) kwoty 172 000 zł - stanowiącej równowartość spadku wartości nieruchomości powoda wywołanego utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania wraz z odsetkami w wysokości ustawowej naliczanymi od dnia wniesienia powództwa do dnia faktycznej zapłaty,

b) kwoty 18 000 zł - stanowiącej równowartość kosztów rewitalizacji akustycznej budynku mieszkalnego wraz z odsetkami w wysokości ustawowej naliczanymi od dnia wydania orzeczenia w sprawie do dnia faktycznej zapłaty.

Przedsiębiorstwo Państwowe (...) w odpowiedzi na pozew z dnia 18 listopada 2013 roku wniosło o:

1) oddalenie powództwa w całości,

2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż upłynął określony w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 Prawo ochrony środowiska (dalej "Poś") dwuletni termin zawity, w czasie którego powód mógł występować z roszczeniami przedstawionymi w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód M. N. jest właścicielem nieruchomości położonej w W. przy ulicy (...) K o powierzchni (...) ha. Dla nieruchomości tej Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Od momentu zakupu w wymienionym wyżej domu posadowionym na przedmiotowej nieruchomości powód zamieszkał wraz z rodziną.

Uchwałą numer (...) z dnia 20 czerwca 2011 roku Sejmik Województwa (...) utworzył obszar ograniczonego użytkowania dla (...) im. (...) w W.. W następstwie tej uchwały nieruchomość należąca do powoda znalazła się w granicach nowoutworzonego obszaru ograniczonego użytkowania. Uchwała powyższa weszła w życie w dniu 4 sierpnia 2011 roku.

W piśmie z 26 lipca 2013r. powód zgłosił roszczenie odszkodowawcze w związku z ustanowieniem (...) Ograniczonego (...) dla pozwanego (k-23).

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami i został ustalony w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy.

Sąd oddalił wnioski dowodowe na podstawie art. 227 k.p.c., w tym wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa celem określenia wartości nakładów koniecznych na rewitalizację akustyczną, oraz biegłego z zakresu wyceny nieruchomości celem oszacowania spadku wartości nieruchomości powoda, mając na względzie, że do merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy powołane dowody były zbędne.

Sąd rozważył co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Roszczenie odszkodowawcze za obniżenie wartości nieruchomości powód wywodzi z art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska (t. jedn. Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150 z późn. zm.) w zw. z art. 136 ust. 2 tej ustawy. Jako podstawę prawną żądania odszkodowania obejmującego koszty rewitalizacji akustycznej budynku mieszkalnego powód wskazał przepis art. 136 ust. 2 w/w ustawy.

Należy zgodzić się z poglądem wyrażonym w odpowiedzi na pozew, iż upłynął określony w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 Prawo ochrony środowiska dwuletni termin zawity, w czasie którego powód mógł występować z roszczeniami przedstawionymi w pozwie. Stosownie do brzmienia art. 129 ust. 4 w/w ustawy z roszczeniami odszkodowawczymi związanymi z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości można wystąpić w okresie 2 lat od dnia wejście w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Przepis art. 129 ust. 4 w/w ustawy jest przepisem szczególnym, podlegającym ścisłej wykładni. Konstytuuje on uprawnienie limitowane w czasie, tj. ograniczone terminem prekluzyjnym prawa materialnego, po upływie którego uprawnienie wygasa. Wystąpienie z roszczeniem w przewidzianym terminie jest podstawową przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Powód z takim roszczeniem nie wystąpił do pozwanego w ustawowym terminie.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2008 r. (sygn. akt II CSK 216/08) art. 129 w/w ustawy, zawiera obowiązek zgłoszenia roszczeń podmiotowi zobowiązanemu do ich realizacji, o których mowa w art. 136 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, przed wystąpieniem z tymi roszczeniami na drogę sądową. W okolicznościach sprawy powód nie wywiązał się z tego obowiązku - załączone do pozwu wezwanie do dobrowolnego spełnienia świadczenia z 26 lipca 2013 roku nie stanowi zgłoszenia roszczenia, o którym mowa w art. 129 w/w ustawy.

Powołane pismo z dnia 26 lipca 2013 roku w żaden sposób nie określa roszczenia kierowanego do pozwanego - powód w piśmie tym jedynie wniósł o zajęcie stanowiska i zaproponowanie wysokości odszkodowania. Tymczasem roszczenie to uprawnienie skonkretyzowane pod względem treści i podmiotu, polegające na tym, iż uprawniony może żądać, aby zobowiązany zachował się w ściśle określony sposób (por. Z. Radwański, Prawo cywilne - część ogólna, W-wa 1994, s. 80 i nast.).

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. oraz § 6 punkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. 2013.490), obciążając kosztami zastępstwa prawnego pozwanego w wysokości 7200,00 zł, stanowiącej stawkę minimalną przy wartości przedmiotu sporu w niniejszej sprawie oraz kwotą 17,00 zł uiszczoną przez pozwanego z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego udzielonego w niniejszej sprawie (k.95), przegrywającego sprawę powoda, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędnej do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.